

[Justitsministeren.]

Paragraffer, der har været allermest diskuteret offentligt. Den drejer sig om, hvorvidt der skal gælde en særlig Ytringsfrihed, i Praksis vil det jo blive over for dem, der giver sig af med politisk Virksomhed. Denne Paragraf er ændret noget i Landstinget og har nu følgende Form: Har nogen paa den og den Maade fremsat en Udtalelse, der indeholder en usandfærdig Sigtelse mod en anden for Forhold, der, hvis Sigtelsen var sand, vilde gøre denne anden uværdig til at beklæde offentlige Hverv, saa kan det ikke nytte noget, at den førstnævnte, naar der rejses Tiltale, vil gøre gældende, at der i disse Forhold skal gælde en anden end den i Samfundet almindeligt gældende Vurdering af Sigtelsens Utilbørlighed. Det er formentlig ogsaa rimeligt at have en saadan Bestemmelse. Man kan jo tale om, hvorvidt det er til Beskyttelse af Demokratiet eller ej, men det, er i hvert Fald urimeligt, at de, der paatager sig offentlige Hverv, skal være udsat for en hel anden Vurdering, naar det drejer sig om saa grove Sigtelser, at de, hvis disse var sande, overhovedet ikke burde kunne beklæde offentlige Hverv.

Den foreslaaede § 268 indeholder en vigtig Bestemmelse, det er den saakaldte Bagvaskelsesparagraf. Hidtil har det været saaledes, at man efter den gældende Formulering af Paragraffen, hvorefter Bagvaskelse kun kunde konstateres, naar man havde udtalt sig mod bedre Vidende, næsten aldrig kunde faa selv de groveste Ærekrænkere dømt for Bagvaskelse. Som Paragraffen nu er formuleret, har den det Indhold, som jeg længe har kæmpet for, at den skulde have, og den lyder saaledes: Er en Sigtelse fremsat eller udbredt mod bedre Vidende, eller har Gerningsmanden savnet rimelig Grund til at anse den for sand, straffes Gerningsmanden for Bagvaskelse. Hvis Sigtelsen ikke er fremsat offentligt, kan Straffen under formildende Omstændigheder gaa ned til Bøde. Den her foreliggende Formulering er ikke min egen, den er af Professor Krabbe. Men den er altsaa tiltraadt af Landstinget.

Dette er de Bestemmelser, der særlig har været Genstand for Diskussion og i udbredt Grad for Misforstaaelse offentligt.

Jeg tillader mig endnu at gøre opmærksom paa, at ved en af de af Landstinget vedtagne Ændringer bliver der i 27de Kapitel, om Freds- og Ærekrænkelser, som bemærket indsat en ny Paragraf, 266 a, der fastsætter Straf for den, der offentligt fremsætter Udtalelser, der tilstræber at fremkalde Voldshandlinger eller Hærværk, saaledes som jeg

har nævnt. Da Straffelovens § 275 fastsætter, at de i 27de Kapitel omhandlede Forbrydelser er privat Paatale undergivet, hvor der ikke er gjort særlige Undtagelser, saa burde der samtidig som en ren Konsekvens af den skete Tilføjelse være foretaget en Ændring i § 275, idet det jo er givet, at Overtrædelser af § 266 a er offentlig Paatale undergivet. Det har man imidlertid overset, og jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Formand, at denne Fejl redresseres, og § 275 altsaa rettes saaledes, at ogsaa § 266 a nævnes blandt Undtagelserne i denne Paragraf.

Formanden: Den af den højtærede Minister ønskede Rettelse vil finde Sted.

Justitsministeren (Steincke): Jeg mener hermed at have gennemgaaet Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Landstinget, hvad angaar alle de Omraader, der har mere offentlig Interesse, og jeg skal anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Det andet Forslag, der staar i Forbindelse med Straffelovens Revision, er Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 15. De nugældende Regler om det privatretlige Ansvar for en Persons Død, Ikrafttrædelseslovens § 15, har virket tilfredsstillende og foreslaas opretholdt med enkelte redaktionelle Ændringer. Derimod er der Trang til at optage Spørgsmaalet om en udvidet civilretlig Beskyttelse, særlig mod Angreb paa Ære, Legeme og Fred. Efter de gældende Regler kan Erstatning for ikke økonomisk Skade, Lidelser og Følelseskrænkelser kun kræves, hvor man har særligt Grundlag herfor. Et saadant findes i § 15, Stk. 1, men Regelen afviger paa forskellige Punkter fra de Regler, der gælder med Hensyn til Erstatning for egentlig økonomisk Skade. For det første gives der aldrig nogen Ret til Godtgørelse, bortset fra forskellige Bestemmelser inden for Særløvgivningen. Endvidere er det efter Ikrafttrædelseslovens § 15, Stk. 1, naar Handlingen retter sig direkte mod en andens Legeme eller Frihed, nok tilstrækkeligt, at de almindelige Betingelser for Erstatningsansvar er til Stede, men naar Handlingen er rettet mod en anden Persons Fred eller Ære, er det en Betingelse, at det er en strafbar Krænkelser, der er Tale om.

Det foreliggende Forslag tilsigter i det hele at gøre de Regler, der kommer til Anvendelse ved Fastsættelse af Erstatning for økonomisk Skade, anvendelige ogsaa paa